

KANT - EMILY GERNILD DOMESTIC LANDSCAPE PAINTINGS & DRAWINGS

Ung lovende kunstner: »Nettets hurtige billeder er som hurtige forelskelser. Vi har brug for at forelske os. Men vi har også brug for kærlighed« For Emily Gernild handler det at male om at komme tæt på, dels på andre mennesker, dels på sig selv og sine egne følelser. Interviewet med kunstneren, der oprindeligt ville være præst, er det første i Politikens sommerserie om unge kunstnere.

Hvorfor bliver man overhovedet maler, i dag? For Emily Gernild handlede det især om at kunne meddele sig til andre og komme af med de følelser, der som ung fyldte hende til randen. Som lille havde hun gået på flere Rudolf Steiner-skoler. Hun troede, at hun skulle være præst, og derfor søgte hun ind på teologistudiet.

Portræt af en ung kunstner

Hen over sommeren taler Politikens kunstredaktør Peter Michael Hornung med en række yngre kunstnere, typisk født i starten af 1980'erne eller senere. Nok arbejder de hver især med projekter, som er vidt forskellige. Men de er fælles om at være lovende – og på vej frem. Serien åbner med maleren Emily Gernild.

Faktisk havde hun også overvejet at læse teaterhistorie og kunsthistorie. Det var i hvert fald sikkert, at hendes fremtid skulle være noget med kultur. Den klassiske musik fyldte også meget, fordi den både udstrålede andagt, højtidelighed og ydmyghed. Men hverken musikken, religionen eller kunsthistorien blev til andet end løse planer og urealiserede drømme. Faktisk blev det kun til et halvt semester på Det Teologiske Fakultet. Så sprang stud.theol. Emily Gernild fra. »Det var for svært for mig kun at fylde på, læse, læse, læse. Jeg savnede, at noget også gik den anden vej, fra mig og ud. Jeg savnede at omsætte alt det, jeg fik ind i hovedet«.

En kæreste kom så med det forløsende forslag: »Hvorfor søger du ikke ind på Kunstakademiet?«.

En drøm om at komme på et rigtigt kunstakademi starter gerne med en forskole. Emily Gernilds drøm startede med et ophold på Spektrum, en privat kunstskele, på Kigkurren. Her knoklede hun i halvandet år. »I 2010 lykkedes det mig at blive optaget på Trondhjems Kunstakademi i Norge. Men en uge senere fik jeg brev om, at jeg var blevet optaget på Det Fynske Kunstakademi. Dengang havde jeg ikke modet til at rykke til udlandet. Så jeg bestemte mig for Det Fynske, også fordi jeg er født på Fyn. Her gik jeg i næsten fem år«. Forløbet blev kun afbrudt af ét udlandsophold, til Düsseldorf. Men det var til gengæld vigtigt og kom på det rigtige tidspunkt. For nu havde hun fået modet til at rykke udenlands.

Elev hos Tal R

Jens Hanning, der dengang var professor på Det Fynske Kunstakademi, havde arrangeret, at hun kunne blive gæsteelev hos Tal R, der i de år var professor ved kunstakademiet i Düsseldorf. Allerede inden hun startede på Spektrum, havde Tal R været hendes store idol. »På den tid stak mit maleri i alle mulige retninger. For jeg havde brug for at blive undervist i at male, ligesom jeg havde behov for at stille alle de kritiske spørgsmål, som man kan stille til maleri«. »Tal R havde et meget bevidst forhold til de motiver, han brugte, og kunne tale om dem i timevis. Lige med ét kunne jeg se, hvad der fungerede i et billede, og hvad der til gengæld ikke fungerede. Jeg oplevede, at form og farve var lige vigtige. Det var heller ikke ligegyldigt, om et maleri var kvadratisk eller rektangulært. Jeg lærte også at kende forskel på 'hurtige' og 'langsomme' farver. Hvad gør maleriet ved dig, tiltrækker det dig, eller skubber det dig væk? Der var noget, jeg aldrig havde tænkt over før«.

Nu fandt Emily Gernild også ud af, hvorfor meget pågående og pangagtige farver altid havde irriteret hende. For når en kunstner excellerer i såkaldt hurtige pangfarver, så tager kunstneren noget af det arbejde fra beskueren, der består i langsomt og opmærksomt at nærme sig maleriet og trænge ind i det.

Opholdet i Düsseldorf blev ikke kun vigtigt i kraft af undervisningen. Professorerne kom kun to til tre dage om måneden, resten af tiden stod man for sig selv, sammen med sine medstuderende, og dem var der i Düsseldorf måske i alt en fem-seks hundrede af.

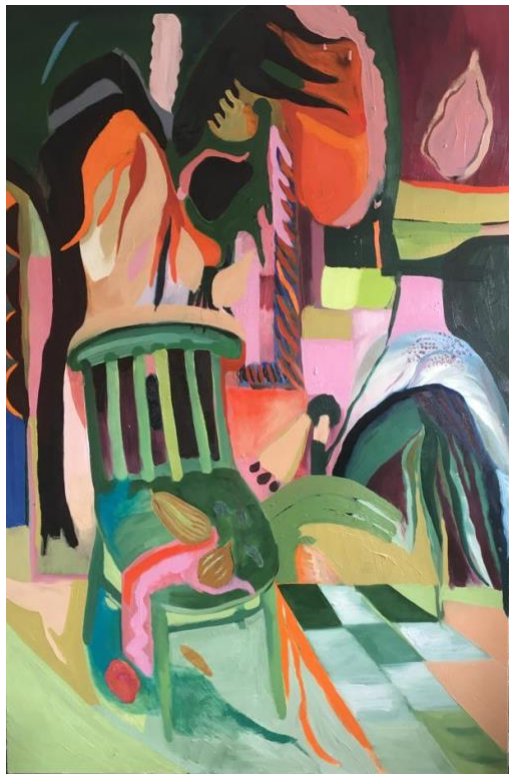

Foto: David Stjernholm
'Interiør med stol' af Emily Gernild

Kunstakademiet i den tyske by var som en kunstnerlandsby. Ud over sin egen professor kunne man som elev også møde andre af tidens store stjerner på malerkunstens himmel, som Katharine Grosse og Peter Doig. På den måde oplevede man, at der var mange forskellige og legitime måder at arbejde med maleri på. Man kunne stadig male.

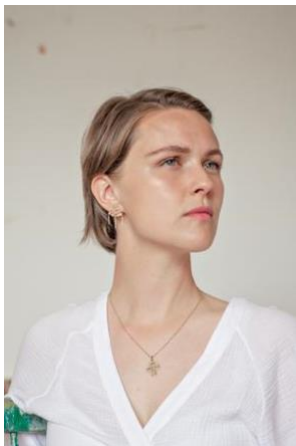
»De billeder, jeg malede hos Tal R, var meget anderledes end dem, jeg laver i dag. Dengang var jeg optaget af noget med rum, og mine billeder kunne blive meget arkitektoniske. Men de blev for låste, syntes jeg«.

Det første billede

I sine malerier abstraherer Emily Gernild gerne over en form, men der skal være noget at gå ud fra. Og lige nu, hvor hun er blevet mor for anden gang og bruger meget tid på at samle ting op fra gulvet, ser hun i høj grad også billedet oppefra – som et kaos, noget splittet, som hun skal bringe orden i.

»Det første billede, jeg kan huske fra min barndom, var en plakat af Paul Cézanne, en opstilling med flasker og løg. Det billede har betydet meget for mig. Det gjorde indtryk, at man kunne male sådanne nogle almindelige eller meget lidt agtede motiver, som et løg eller en flaske. Derimod har jeg aldrig haft noget behov for at lave billeder, hvor tingene lignede virkeligheden én til én. Det har altid været mere interessant at bruge formen som en invitation til at arbejde med farven, ligesom jeg med farve kunne give formen et nyt liv. Det er også vigtigt at lægge en stemning ind i billedet, og farver rummer altid stemninger. Farver skal ikke stå alene, de skal slå gnister med andre farver. Jeg kan mærke lige med det samme, hvis der mangler en farve, som skaber spænding og liv i billedet«.

Emily Gernild laver ofte små skitser i pastel til de billeder, som hun senere maler med olie på lærred. De bliver til små færdige værker. Hvis skitsen så ikke fungerer, kan hun lave en ny skitse. En gang imellem laver hun skitser direkte på selve lærredet.

BLÅ BOG

Emily Gernild

Født 1985. Uddannet på Det Fynske Kunstakademi, med afgang 2016. I 2013/14 på kunstakademiet i Düsseldorf med Tal R som professor.

Udstillingsaktuel på Rønnebæksholm, til 22. september. Næste udstilling i Huset for Kunst og Design, Holstebro, til november. I stald hos Galleri Kant, Store Kongensgade 3, København.

»Det er altid fint at arbejde efter en plan. Men man skal heller ikke være bange for at byde de uforudsete ting velkommen. Ofte ved jeg først, hvad den næste farve skal være, når jeg har lagt den første på. Nogle gange er der farver, der blander sig, og som skaber en ny farve, som jeg bliver forelsket i. Men det er ikke

sikkert, at jeg så kan blande denne farve igen. Så kan jeg male det over, der ikke fungerede, og så opstår der måske nye former. Men jeg er frygtelig forfængelig med at vise ting, som ikke er fuldendt«.

Hvad er forskellen mellem et billede, der er færdigt, og et billede, der er fuldendt?

»Det er som med den gamle karakterskala«, lyder svaret. »Et færdigt billede er til 12, men et fuldendt billede er til 13!«. Men for at hun kan se forskellen, er hun ofte nødt til at vende tilbage til et billede, der måske længe har drillet. Så kan det måske være, at det afslører sig selv.

»Men nogle gange oplever jeg også, at et billede så har lukket sig, og så må jeg respektere, at jeg ikke kan vende tilbage til det«. Nettets billeder betyder ikke så meget for hende, uanset der hele tiden er millioner af dem. Og de er hurtige.

»Nettets hurtige billeder er som hurtige forelskelser. Vi har brug for at forelske os. Men vi har også brug for kærlighed. Kun når noget har en dybde, kan det udvikle sig sammen med os. I disse tider har vi behov for at gå et sted hen, hvor vi med vores krop kan være sammen med kunsten, som et museum. Nettets billeder giver slet ikke den samme nærhed«.

KANT OM GERNILD: Emily Gernilds kunstneriske praksis værdsætter det ikke-respekterede motiv; objekter og ejendele, det som vi tager for givet, og som vi omgiver os med i vores daglige liv. Værkerne fremstår ofte som visuelt tiltalende omskrivninger over genren stilleben og det klassiske Vanitas blomstermotiv.

En vigtig inspirationskilde for Gernild har været den kunstneriske pioner, Hilma af Klint (1862-1944), der i 1906, før Kandinsky og Mondrian, skabte store abstrakte malerier. Efter hendes eget ønske blev disse malerier imidlertid kun vist længe efter hendes død, en kendsgerning, der resulterede i en omskrivning af kunsthistorien.

Gernilds malerier udføres med en høj følsomhed, og overfladen er præget af formel rytme og kontrastfarve. Ved hjælp af farve, lys og volumen fremhæver hun detaljer og individuelle dele. Arbejdet bevæger sig tæt til, hvor det originale motiv opløses fuldstændigt, og billedkomponenterne og deres gensidige dynamik overtager.

Skønheden og det intime drama ved fordævelighed er en konstant drivkraft for hende. Ved at bruge grove penselstrøg og oliefarver med høj intensitet tilføjer Emily Gernild en insisterende umiddelbarhed til den perfektion og nåde, der er kendt fra de originale blomstermalerier.

Tableau. Aurora.

1 Guidede Gallerivandring Efterår 2020 St. Kongensgade
KANT, Tableau, RAN Keramik, Artpusher

TABLEAU IS A MULTIDISCIPLINARY DESIGN, ART AND FLOWER STUDIO LOCATED IN A 19TH CENTURY BUILDING IN COPENHAGEN. THE STUDIO, MOSTLY KNOWN FOR ITS MONUMENTAL FLORAL INSTALLATIONS IN DENMARK AND ABROAD, CREATES NEW AND INNOVATIVE OBJECTS AND VASES FOR FLOWERS AND PLANTS, WHICH UNDERLINE ITS SINGULAR UNIVERSE.

TABLEAU ALSO FUNCTIONS AS AN ART GALLERY, HOSTING EXHIBITIONS IN COLLABORATION WITH OR CURATED BY DIFFERENT ARTISTS WITH WHOM WE SHARE THE SAME VISION.

TABLEAU CELEBRATES CRAFTSMANSHIP, MULTIPLE INDUSTRIES AND LAYERS OF EXPRESSIONS WHERE STEEL IS AN ONGOING MATERIAL. TABLEAU WORKS WITH THE CONTRAST BETWEEN RAW MATERIALS AND THE SOFTNESS OF FLOWERS, UNIQUE LINES OF DESIGN AND CONTEMPORARY ART.

THE CREATIVE TEAM'S PHILOSOPHY IS: SIMPLE BUILDING MATERIALS AND ARCHITECTURAL CONSTRUCTIONS. ALWAYS QUESTIONING THE TRADITIONAL REPRESENTATION OF FLOWERS, TABLEAU PUSHES THE BOUNDARIES OF DESIGN BY CREATING OUT OF THE ORDINARY RECIPIENTS.

AURORA IS THE GODDESS OF DAWN. SHE RENEWS HERSELF EVERY MORNING BY DAWN AND FLIES ACROSS THE SKY FROM EAST TO WEST ANNOUNCING THE ARRIVAL OF THE SUN. SHE HAS A BROTHER, THE SUN, AND A SISTER, THE MOON. SHE HAS HAD MANY MEN AND HAS 4 SONS: THE WINDS FROM NORTH, SOUTH, EAST AND WEST. HER SYMBOL IS A CHARIOT.

AS THE REBIRTH OF THE ROMAN GODDESS EVERY MORNING, AURORA VASES ARE THE RE-INTERPRETATION OF ONE OF TABLEAU'S FIRST DESIGN, THE GS I,1 VASES.

THE AURORA BOREALIS, OR NORTHERN LIGHTS, OFFER AN FASCINATING, DRAMATIC AND MAGICAL DISPLAY — THEY ILLUMINATE THE POLEWARD HORIZON AS A GREENISH GLOW, OR SOMETIMES A FAINT RED, AS IF THE SUN WAS RISING FROM AN UNUSUAL DIRECTION. AURORAS ARE THE RESULT OF DISTURBANCES IN THE MAGNETOSPHERE CAUSED BY SOLAR WIND. THESE DISTURBANCES ARE SOMETIMES STRONG ENOUGH TO ALTER THE TRAJECTORIES OF CHARGED PARTICLES IN BOTH SOLAR WIND AND MAGNETOSPHERIC PLASMA. THESE PARTICLES MAINLY ELECTRONS AND PROTONS, PRECIPITATE INTO THE UPPER ATMOSPHERE. THE RESULTING IONIZATION AND EXCITATION OF ATMOSPHERIC CONSTITUENTS EMIT LIGHT OF VARYING COLOR AND COMPLEXITY.

ANCIENT GREEK POETS USED THE NAME AURORA METAPHORICALLY TO REFER TO DAWN, OFTEN MENTIONING ITS PLAY OF COLOURS ACROSS THE OTHERWISE DARK SKY.
THE FLOWERS IN THE VASES BLOSSOM IN THE MORNING AS THE GODDESS RENEWS HERSELF.

THE AURORA VASES COME IN THE SAME COLOURS AS THE AURORA BOREALIS CELESTIAL SCENE. THE VASES ARE DIVIDED IN TWO PIECES OF TWO DIFFERENT COLOURS: THE VASE'S BASE TOPPED WITH A GRID.

THE AURORA SERIES CONSISTS OF 3 VASES OF DIFFERENT SIZES, THE VASES ARE PAINTED WITH A MOTHER OF PEARL COATING AND THE TOP GRIDS COME IN 3 DIFFERENT POWDER LACQUERING COLOURS.

RAN Keramik

RAN Keramik er grundlagt af kunstneren Birgitte Ran i 2003. Hun er uddannet ved Danmarks Design Skole og har sin daglige gang i galleriet.

Hendes signatur er porcelænsserien "boble", som hun har produceret siden 1992. Hvert enkelt stykke porcelæn er håndlavet med dyb respekt for materialet, hvilket skaber unikke produkter.

1 Guidede Gallerivandring Efterår 2020 St. Kongensgade
KANT, Tableau, RAN Keramik, Artpusher

Udover hendes signaturserie fremstiller Birgitte Ran unika skulpturer og krus, der formgives i hendes galleri beliggende på Store Kongensgade. Du kan derfor som besøgende få indblik i formgivningsprocessen og passionen for leret og håndværket.

Birgitte Ran: "Butikken, som er mit primære salgsvindue, er samtidig en del af mit værksted, hvilket giver dig en unik mulighed for at opleve arbejdsprocesserne fra ler til færdigt produkt. Jeg arbejder fortrinsvis i porcelæn og stentøj som begge er stærke lertyper. Hvert enkelt stykke keramik er håndlavet med dyb respekt for materialet, hvilket skaber unikke brugsgenstande til dig og dit hjem. Mit sortiment består af moccakopper, kaffekopper, latte-tekopper, tekander, smykker, vaser, salt og peber-sæt, kander til fløde, mælk eller vand samt diverse skåle. Derudover producerer jeg unika skulpturer og krus i rødler".

Artpusher A S O C I A L (Store Kongensgade 103, 1264 KBH K.)

"Jeg ville opfatte det som upassende, hvis jeg stod og talte om kultur lige nu..." Joy Mogensen, kulturminister (25. marts 2020)

De sidste mange år har kunsten, kunstnerne, kulturen og kulturinstitutionerne været under hård beskyldning fra politikere, journalister og kulturnotabiliteter. Med hån og spot er vi blevet beskyldt for enten at være for elitære eller for folkelige.

Afmonteringen af kulturen og kulturstøtten med de 2% tilbagebetalingskrav fra alle statsstøttede kulturinstitutioner er et helt konkret eksempel, der først stoppede med nye finansloven for 2020.

Så kom Covid-19.

Den økonomiske krise som følge af corona-restriktioner har de fleste udøvende kunstnere, musikere, skuespillere samt alle kulturinstitutioner kunne mærke som en syngende lussing både økonomisk, men også personligt. For endnu engang blev vi hånet og spottet - for at være krævende, selviske og elitære og for ikke forstå situationens alvor.

Men det er jo netop kunst og kultur der binder os sammen som mennesker og som nation. På tværs af sociale skel og ophav. Og endnu mere under corona-epidemien.

Med det i tankerne har kunstnerne Artpusher og Martin Askholm kurateret udstillingen "A S O C I A L" hvor de hver især har inviteret en håndfuld kollegaer til at udstille sammen. Udstillingen "A S O C I A L" berører to højaktuelle temaer og menneskelige grundvilkår: Vores fundamentale ensomhed og vores evige søgen efter fællesskab.

Ensomheden er ofte et almindeligt arbejdsvilkår for kunstneren. Men hvad sker der mentalt for kunstneren uden social kontakt? Ændrer kunstneren sig? Ændrer værkerne karakter? Eller er kunstnere bare generelt asociale? Eller er det i virkeligheden magthaverne, der skal repræsentere samfundet, som er de asociale?

#supportartists alle salg går ubeskåret til kunstneren.

De deltagende kunstnere er; Artpusher, Martin Askholm, Lars Kræmmer, Rasmus Danø, Lars Heiberg, Jesper Dalgaard, Jan Klein, Oliver Abbey, Kristian Von Horn-Sleth, Fat Skinny